

Η εορτή του Προφήτη Ηλία στα Πετροκέρασα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος προέστη, την κυριώνυμο ημέρα εορτής του Προφήτη Ηλία, των Ακουλουθιών του Όρθρου και της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας στα Πετροκέρασα.

Τον Σεβασμιώτατο ακολούθησε ο Διάκονός του π. Νικόλαος Τεσεπίσης και πλαισίωσαν Παν. Αρχιμ. π. Αθανάσιος Σφουγγάρος και π. Νικόδημος Κωτινούδης, ο εν συντάξει Αιδ. Πρωτ. π. Ελευθέριος Μαυρίδης, ο Αιδ. Οικ. π. Αθανάσιος Κούκος, Αρχιερατικός Επίτροπος Περιφέρειας Ζαγκλιβερίου και ο Εφημέριος του Ιερού Ναού π. Μιχαήλ Γιαννάκοβ, Θεολόγος και Μολδαβός στην καταγωγή, πολύτεκνος και πνευματικός άνθρωπος.

Ο φιλόχριστος λαός των Πετροκεράσων προσήλθε στο Ευχαριστιακό Τραπέζι πανοικεί με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Αθανάσιο Κουκλιάτου, την Δημοτική Σύμβουλο κα Βασιλεία Λούρδα, τον τ. Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Αθανάσιο Καλαφάτη και τον Επίτιμο Πρόεδρο αυτής κ. Μιχαήλ Καρτσιώτη, τον Πρόεδρο του Παγχαλκιδικού Συλλόγου κ. Ιωάννη Κοτσάνη, τον τ. Δήμαρχο Αρναίας κ. Αστέριο Καραστέγιο κ.α.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του αναφέρθηκε στον αρματηλάτη πυρφόρο Άγιο Προφήτη Ηλία τον Θεσβίτη που έζησε στο Ισραήλ τον 9ο αι. π.Χ. και ως Ζηλωτής κόσμησε τον Καιρό της Παλαιάς Διαθήκης με την πολυτάλαντη και απόλυτα ασκητική προσωπικότητά του. Θύμισε ο ομιλητής τον δριμύτατο έλεγχο του Προφήτου στον ασεβή βασιλέα Αχαάβ και στη σύζυγό του Ιεζάβελ και τον απηνή πόλεμο που υπέστη εξαιτίας κυρίως της βασιλίσσης στις ερήμους του Ισραήλ. Περιέγραψε γλαφυρά την αναχώρηση του Προφήτου στην ερημική κοιλάδα του Χορράθ, όπου τρεφόταν με τροφή που του προσκόμιζαν κοράκια με επέμβαση του μοναδικού και αληθινού Θεού Ιαχβέ. Μίλησε για την παρουσία του στα Σαρεπτά στην οικία της φτωχής χήρας και την ανάσταση του κεκοιμημένου παιδιού της από τον ίδιο. Διαζωγράφισε τη φοβερή ομολογία περί του Ενός και μοναδικού Θεού στο Κάρμηλο όρος, ενώπιον του βασιλέως Αχαάβ και πλήθους ιερέων ειδωλολατρών του Βάαλ, τους οποίους κατατρόπωσε και καταντρόπιασε, ως και την περίφημο καταφυγή του Θεσβίτου στο όρος Σινά και μάλιστα στο Χωρήβ, όπου εμφανίστηκε σε αυτόν ο Θεός Ιαχβέ εν οράματι, ως αύρα λεπτή, ωθώντας τον να κατέβη στο Ισραήλ και να χρίση διάδοχό του τον Προφήτη Ελισσαίο. Διερμήνευσε δε ότι ο Προφήτης Ηλίου δεν εκοιμήθη, ούτε ανέστη, ούτε μετέστη προς ουρανόν, αλλά ανηρπάγη “πυρίνω άρματι” προς τον Κύριο και Θεό του για να επιστρέψη κατά τη Δευτέρα του Κυρίου Παρουσία, καθομολογώντας Τον ως Σωτήρα, Θεό και Λυτρωτή

του κόσμου.

Επέρανε δε τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος δίδοντας απάντηση σ' ένα ουσιώδες ερώτημα που προκύπτει από την αγιοβιοτή και μαρτυρία του Ζηλωτή Ηλιού: Γιατί οι τότε άρχοντες και ο Λαός του Ισραήλ εγκατέλειψαν και αρνήθηκαν τον αληθινό Θεό Ιαχβέ της Παλαιάς Διαθήκης, τον Ένα και Μοναδικό Θεό και Ποιητή του Σύμπαντος, που όπως μας αποκάλυψε ο Κύριός μας έχει μία Φύση και Ουσία και απαρτίζεται από Τρία Πρόσωπα, τον Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα δηλαδή, και εστράφηκαν στην ψευδή πίστη των ειδώλων; Μήπως στο ίδιο ολίσθημα περιπίπτει και ο άνθρωπος του 20ου αιώνα;

Και απάντησε ο ομιλητής λέγοντας: «Και για τον αρχαίο ειδωλολατρικό κόσμο και τον σημερινό ο Θεός δεν είναι Δημιουργός εκ του μηδενός του ανθρώπου, του σύμπαντος κόσμου και του νοητού (αγγελικού) κόσμου. Οι Παγανιστές και οι Ειδωλολάτρες, όπως το αρχαίο Ελληνικό Δωδεκάθεο, το Ρωμαϊκό Πάνθεο, οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι, οι Ασσύριοι και οι Αρχαίοι Πέρσες πίστευαν ότι και η Φύση είναι Θεός, που συνυπήρχε μάλιστα με τον Θεό, ο Οποίος και τελικώς τη διαμόρφωσε. Άρα, δεν πίστευαν σ' Ένα Θεό Δημιουργό των πάντων "εξ ουκ όντων", αλλά σ' Ένα Θεό διαμορφωτή της ύλης που ίσα με Αυτόν συνυπήρχε και ετιμάτο προαιωνίως. Επίσης για τον Αρχαίο Κόσμο τα πάθη και οι διαστροφές του ανθρώπου μετεξελίχθηκαν σε θεούς και θεές. Ας θυμηθούμε τι προήλθε από την πένα του

Ησιόδου περί Θεών και Θεαινών, με τον τίτλο ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ! Εκεί ο Δίας συνευρίσκετο με θεούς ή θνητούς, άνδρες και γυναίκες, γεννώντας θεούς και ημίθεους...Εκεί ο θεός του πολέμου Άρης...Εκεί και η θεά του έρωτος Αφροδίτη με τις επιθυμίες της...Εκεί οι ίντριγκες, οι ραδιουργίες και οι πόλεμοι...

» Μα και σήμερα τα πάθη και οι ορμές και τα συμφέροντα γίνονται νόμοι και “θεοί” του ανθρώπου, και λατρεύονται, προβάλλοντας ως γεννήματα της προόδου και της ελευθερίας. Για τον Προφήτη Ηλία όμως Ένας είναι ο Θεός, ο Αυτός Θεός της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, επέκεινα της αμαρτίας ευρισκόμενος, Πατέρας και ρίζα της Αγάπης, φιλόανθρωπος και αιδίως υπάρχων! Αυτόν τον Θεό του Ηλιού τιμά και η Εκκλησία μας σήμερα και θα τιμά και θα λατεύει στους αιώνες!»

Μετά την Απόλυση, Άρχοντες, Κλήρος και Λαός μετέβησαν στην πλατεία των Πετροκεράσων, όπου ευλογήθη το παραδοσιακό “Κουρμπάνι”, το οποίο εγεύτηκαν όλοι οι πανηγυριστές.

